

Tretje oko

Marko
Kravos

- I V trikotnem risu čar ognja
v srebrnem kamnu mesečina
ost in ostrina — urečem te
rečem
si voda si moja
rečem
-
- II Odkrhnil si bom zobe
nabral jih bom na nit
in ti jih dal.
Ne rabim več hrane
razen tebe.
- III Praviš
da ni prav hlajeno
vino.
Točim ga
pri krvni temperaturi.
- IV V sol v kis
v domače žganje
te vložim
te shranim
za zimo.

- V Iz daljave tisoč let
te gleda moje tretje oko.
Med boki je vrisan veliki M.
Razširiš noge in postaneš krog
mati žena hči
troedini bog.
- VI Vzamem bel papir
napravim velik križ
počez
in ga prebodem.
Spusti me — rečem
bodi zvok
bodi barva
bodi vodni prah.
- VII Naj kar zgori ta hiša
od temelja do slemena.
Že vem jaz zakaj.
Naj se vidi dim
naj ostane pepel.
- VIII Odhajajo
ptice na jug.
Sem res tako mislil
da bodo vedno
samo krožile?
- IX Reci strah.
— Strah —
Reci za mano
krč krt smrt
in prah.
—
Reci besedo mir.
Rečem besedo mir.
Tako je
in tako bo.

RAVNOTEŽJE *Na gladini lokvánji*
glas
je
soj
molka

Bežanje čez kamne
brez
gibanja
ni
ravnotežja

Zvestoba prek roba
teče
odteka

PRIVIDI PODOBE
POLOŽAJI LEGE *Ženska na hrbtu*
privzdiguje kolena
moški na boku
skrčen

Ženska kleči
z glavo na blazini
moški čepi

Ženska sedi na postelji
moški stoji ob postelji

Ženska se sklanja
moški ieži na hrbtu

Ženska na trebuhu
moški na trebuhu

Eden v Indiji
eden v Italiji

Oba ne moreta spati

TOLAŽBA Denem v usta pest popra,
primem cigareto za ogorek
stopim na rjast žebelj.

Viš, si potem lahko rečem,
da prej ni bilo tako slabo,
kot se je zdelo,
je vedno lahko še slabše.

REGENERACIJA Po stoletnih partiturah
bobnajo svoj čas
hrasti in mah.

V tisočletnih amplitudah
dihajo gore in reke.

Zvezde se pozidavajo enakomerno.

V trdi ritem stvari se potapljam,
zrasejo mi škrge.